

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De ieiunio, & eleemosyna, Sermo VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

non possunt. Qui ergo inter tineas, rubiginē, fures, sua ponit: exponit quæ sua sunt, non reponit. Sicut de vestimento tinea, rubigo de metallo, de necessitate fures nascuntur: ita de diuitiis auaritia, cupiditas de quæstu, de habendo habendi ardor acquiritur. Qui ergo vult auaritiam vincere, diuitias proroget, non reponat. Præmittamus fratres thesauros nostros in cœlum, sint vectores pauperes, qui possunt sinu suo quæ nostra sunt ad superna portare. Nemo de fraude dubitet baiulorū: tua est ista transuectio, per quā nostra ad Deum Deo fideiussore portantur, cui est omnis honor & gloria, virtus & imperium, & gratiarum actio in omnia sæcula sæculorum, Amen.

De ieiunio, & elemosyna, Sermo VIII.

Gubernator prudens à littore cum nauim soluit, cum mare transiturus intrat fluctus, domus, patriæ, coniugis, pignorū, curas deponit, & ita totus mente, corpore, sensu, nauticis laboribus occupatur, vt & fluctuum possit superare discrimina, & stationem lucrosi portus periculi victor intrare: Sic nos fratres ingressi iter abstinentiæ, ieiunij pelagus, quadragesimæ viā, nauim corporis nostri soluamus à littore mundano: secularis patriæ renūciemus curis: in crucis arbore tota mētis vela tēdamus: virtutū funibus, sapiētiæ remis: gubernaculis disciplinæ, nauigij nostri muniamus incessū, & subducti terris speculemur cœlū: vt ducatu signorū cœlestiū inter liquidos calles latentis viæ inoffesū tramitē tenere possimus: ac si gubernāte Christo, flāte Spiritu sãcto, euiētis voluptarū spumis, superatis vitiorū fluctibus, decursis criminū procellis, trāsuectis scopulis peccatorū, atq; omniū delictorū naufragiis euitatis, Paschē portū, lucrū vitę, gaudia resurrectionis intremus. Verum quia per campos nudos,

dos, per falsos vortices, per incertas solitudines, acturi sumus viam, nobis tota est esca & potus portanda substantia: imponamus abundantem misericordiam nostrae sitarchiae profuturam. Fratres, esurit ieiunium, ieiunium sitit, quod non pietatis cibo pascitur, quod potu misericordiae non rigatur. Alget ieiunium, ieiunium deficit, quod non eleemosynae vellus tegit, quod non miserationis operit vestimentum. Fratres, quod est terris Ver, hoc misericordiam scimus esse ieiunio. Sicut Verni flatus tota facit germina florere camporum: ita misericordia tota ieiunij semina producit in florem, in caelestem messem totam ieiunij facit fructificare virtutem. Quod oleum lucernae est, hoc ieiunio pietas, sicut lucernae lumen olei pinguedo succendit, & moderato pastu facit illud ad totius noctis solatium perlucere: sic pietas facit splendere ieiunium, & ad totam radiare continentiae claritatem. Quod diei sol est, hoc eleemosyna noscitur esse ieiunio. Sicut iubar solis clariorem perficit diem, & totam nubium dispergit obscuritatem: sic eleemosyna ieiunij sanctificat sanctitatem, totamque cupiditatis mortem lumine excludit. Ac ne multis immorer, quod est anima corpori, ieiunio largitas hoc habetur. Sicut enim mortificatur corpus è corpore, anima cum recedit: ita mors est ieiunij largitatis abscessus. Est quidem ieiunium vitiorum mors, vita virtutum. Est ieiunium pax corpori, membrorum decus, ornamentum vitae. Est ieiunium robur mentium, vigor animarum. Est ieiunium castitatis murus, pudicitiae propugnaculum, ciuitas sanctitatis. Est ieiunium schola meritorum, magisterij magisterium, disciplinarum disciplina. Est ieiunium ecclesiasticae vitae viaticum salutare. Est ieiunium inuictus Christianae militiae principatus. Sed in his virtutibus ieiunium tunc viget, tunc vincit, tunc triumphat,

triumphat,

eriūphat, cum duce misericordia pugnat. Misericordia & pietas ieiunij sūt alæ per quas tollitur, & portatur ad cœlū, sine quibus iacet, & volutatur in terra. Ieiunium sine misericordia simulacrum famis est, imago nulla est sanctitatis, sine pietate ieiunium occasio est auaritiæ, non est propositum parcitatis: quia parcitas ista quantum siccat in corpore, tantum tumescit in sacco. Ieiunium sine misericordia non est veritas, sed figura: vbi autem misericordia, ibi & veritas: probante Propheta, cum dicit: Misericordia & veritas obuiauerūt sibi. Ieiunium sine misericordia non est virtus, sed hypocrisis, dicente Domino: Vos autem cum *Mat. 6.* ieiunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes, extermināt enim facies suas, vt videantur ab hominibus ieiunantes. Qui non ieiunat pauperi, Deo fingit: qui ieiunans prandiū suū non erogat, sed deponit, cupiditati probatur ieiunare, non Christo. ieiunātes ergo fratres prandium nostrum reponamus in manu pauperis, vt seruet nobis manus pauperis, quod vëter nobis fuerat perditurus. Manus pauperis Abrahæ sinus est: vbi quicquid pauper acceperit, mox reponit. Thesaurus cœli est manus pauperis, quod suscipit, ne in terra pereat, reponit in cœlū. Thesaurizate, inquit, vobis thesauros in cœlo. Manus pauperis est gazophylacium Christi: quia quicquid pauper accipit, Christus acceptat. Da ergo homo pauperi terram, vt accipias cœlum. Da nummum, vt accipias regnum. Da micam, vt accipias totum. Da pauperi, vt des tibi: quia quicquid *Osee 6.* pauperi dederis, tu habebis: quod pauperi non dederis, habebit alter. Clamat Deus Misericordiam volo. Qui quod vult Deus, Deo negat, à Deo sibi quod desiderat, vult negari. Misericordiam *Psal. 35.* volo: Homo petit Deus, sed tibi, non sibi. Misericordiam volo. Humanam misericordiam petit, vt largiatur

largiatur diuinā. Est in cælis misericordia, ad quā per terrenas misericordias peruenitur. Domine, inquit, in cælo misericordia tua. Dicturus causā in iudicio Dei, patronam tibi misericordiam, per quam liberari possis, assume. Qui de patrocinio misericordiæ certus est, de venia sit securus, de absolutione non dubitet. Misericordia non solum causam præuenit, anticipat cognitorem, sed etiam sententiam reuocat, absoluit ad dictos. Quod Niniuitæ probant, quos iam sententiæ subiectos pœnæ traditos ad victimā stantes, morti deditos, misericordia sic rapuit, sic tenuit, sic præuenit: ut maluerit Deus deduci sententiam, ne misericordiæ quid negaret. Stabat quidē & tunc pro causa ieiuniū, aspergebat cineres, Æternebat cilicium, dabat gemitus, fundebat lachrymas: & quod non poterat excusare verbis, luctibus temperabat, sed non valuit mutare sententiam, nisi perorans misericordia subuenisset. Misericordia & peccatores liberat, & restituit sanctos: quia nisi affuisset misericordia, etiā Dauid cum adulterat, amiserat prophetiā: & Petrus cum negat, apostolici ordinis perdiderat principatum: & Paulus cum blasphemat, remanserat persecutor: fatetur hoc Paulus cum dicit, Qui primus blasphemus fui, & persecutor, & iniuriosus: sed misericordiam consecutus sum. Fratres per misericordias pauperum misericordiā paremus, ut possimus esse de pœna liberi, de salute securi. Beati inquit, misericordes: quia ipsi misericordiā consequuntur. Gratis misericordiā sperat ibi, qui hic non fecerit misericordiam. Qui facit misericordiam, currit ad præmium: qui non facit misericordiam, decurrit ad pœnam.

Ier. 3.

2. Reg. II.

Mat. 26.

1. Tit. 1.

Mat. 5.

Mat. 5.